

Article ID: MRK0013

**എടക്കൽ ഗുഹയിലെ റോക്ക് ആർട്ടുകൾ
അർത്ഥതലങ്ങളും പൈതൃക പുരാവസ്തു പ്രാധാന്യവും**

ഡോ. ബിനു എ. സി.

പ്രബന്ധസംഗ്രഹം

വയനാട് സുൽത്താൻബത്തേരിക്കടുത്തുള്ള പശ്ചിമഘട്ടവും, പൂർവ്വഘട്ടവും കൂടി ചേരുന്ന ഭാഗമായ അമ്പുകുത്തി മലയിലെ രണ്ടു പ്രകൃതീജന്യമായ ഗുഹകളാണ് എടക്കൽ എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. ഈ ഭൂപ്രദേശങ്ങൾക്കിടയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന രണ്ട് ഗുഹകൾ ഇന്ന് വിനോദസഞ്ചാര ആകർഷണമാണ്. ഇന്ത്യൻ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിലെ പുരാതന മനുഷ്യ നാഗരികതയെക്കുറിച്ച് വിലമതിക്കാനാവാത്ത ഉൾക്കാഴ്ചകൾ നൽകുന്ന ചരിത്രാതീത ശിലാകലകളുടെയും കൊത്തുപണികളുടെയും ഒരു അതുല്യമായ ശേഖരമാണ് എടക്കൽ ഗുഹകൾ വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവന്നത്. എടക്കൽ റോക്ക് ആർട്ടുകളുടെയും ലിപികളെയും കുറിച്ചുള്ള കണ്ടെത്തലും അവയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങളും പുരാവസ്തു വിജ്ഞാനീയ പഠനശാഖയ്ക്ക് മുതൽകൂട്ടായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. എടക്കൽ ഗുഹയുടെ ഭൂമിശാസ്ത്രപശ്ചാത്തലവും എടക്കൽ ഗുഹകളിലെ റോക്ക് ആർട്ടുകളുടെയും ലിപികളുടേയും ചരിത്രപരവും പുരാവസ്തുശാസ്ത്രപരവുമായ പ്രാധാന്യവും, എടക്കൽ ഗുഹാചിത്രങ്ങളുടെയും ലിപികളുടെയും രൂപഘടനയും അർത്ഥതലങ്ങളുടെ സവിശേഷതകളും, ചരിത്രാതീത സംസ്കാരവുമായുള്ള അവയുടെ പ്രസക്തിയും, വിശദമാക്കുന്നതിനോടൊപ്പം ചരിത്രാതീത കാലത്തെക്കുറിച്ച് വിവരങ്ങൾ നൽകുന്ന ഇത്തരം സ്ഥലങ്ങൾ പഠിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും അതിനുള്ള വെല്ലുവിളികളും മനുഷ്യന്റെ സാംസ്കാരികവും കലാപരവുമായ പരിണാമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ ഗ്രാഹ്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങളും പ്രബന്ധത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

താക്കോൽവാക്കുകൾ:

എടക്കൽഗുഹ, റോക്ക്ആർട്ടുകൾ, മോട്ടിഫുകൾ, പെട്രോഗ്ലിഫുകൾ, ലിഖിതങ്ങൾ, സിസുനദീതട-ഹാരപ്പൻസംസ്കാരം.

ആമുഖം

വയനാട് ജില്ലയിലെ അമ്പലവയലിനടുത്തുള്ള 'അമ്പുകുത്തിമല'യിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന എടക്കലിലെ ചരിത്രാതീത ശിലാഗുഹകൾ കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും വിലപ്പെട്ട പുരാവസ്തു സ്മാരകമാണ്. എടക്കൽ പാറകളുടെ ചുമരുകളിലെ ലിഖിതങ്ങളും കൊത്തുപണികളും വളരെ അപൂർവമാണ്. ശിലായുഗമനുഷ്യന്റെ സാന്നിധ്യം ഉണ്ടായിരുന്ന ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ ഒരേയൊരു സ്ഥലമാണിതെന്ന് ചരിത്രകാരന്മാർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. അമ്പല വയലിനടുത്തുള്ള അമ്പുകുത്തിയിലെ 'എടക്കൽ ഗുഹകൾ' നവീന ശിലായുഗമനുഷ്യന്റെ വാസസ്ഥലമാണെന്നും വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. എടക്കൽ ഗുഹകൾക്ക് സിസുനദീതട നാഗരികതയുമായി ചില ബന്ധങ്ങളുണ്ടെന്നും കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഏറ്റവും പ്രായം കുറഞ്ഞ ചിത്രങ്ങൾ സിസുനദീതട നാഗരികതയുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. എടക്കൽ ഗുഹകളുടെ സംരക്ഷണം പുരാവസ്തു വകുപ്പാണ് ഇപ്പോൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. ചരിത്രാതീതകാലത്തെ വളരെ പരിഷ്കൃതരായ ഒരു ജനതയെക്കുറിച്ച് ഈ കൊത്തു പണികൾ സംസാരിക്കുന്നു. കൂടാതെ വയനാടിന്റെയും കേരളത്തിന്റെയും മൊത്തത്തിലുള്ള ചരിത്രം മാറ്റിയെഴുതാൻ പുരാവസ്തു ഗവേഷകരെയും ചരിത്രകാരന്മാരെയും പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു.

എടക്കൽഗുഹയുടെ ഭൂമിശാസ്ത്രചരിത്രപശ്ചാത്തലം

കേരളത്തിലെ വയനാട് ജില്ലയായ പശ്ചിമഘട്ടത്തിലെ അനൂപമലയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന രണ്ട് പ്രകൃതിദത്ത ഗുഹകളാണ് എടക്കൽ ഗുഹകൾ. താഴത്തെ അറയ്ക്ക് 18 അടി നീളവും 12 അടി വീതിയും 10 അടി ഉയരവുമുണ്ട്, മുകളിലെ അറയ്ക്ക് 96 അടി നീളവും 22 അടി വീതിയും 18 അടി ഉയരവുമുണ്ട്. സമുദ്രനിരപ്പിൽ നിന്നും ഏതാണ്ട് നാലായിരം അടി ഉയരത്തിലുള്ള അനൂപമലയുടെ മുകളിൽ ഒരു വലിയ പാറയിൽ രൂപപ്പെട്ട ഒരു വിള്ളലിൽ മുകളിൽ നിന്ന് വീണൊച്ച കൂറ്റൻ പാറയാണ് മനുഷ്യനിർമ്മിതമല്ലാത്ത ഈ ഗുഹയെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. കോഴിക്കോട് ബ്രിട്ടീഷ് സർക്കാരിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ച മുൻ പോലീസ് സൂപ്രണ്ട് എഫ്. ഫ്രെഡ് ഫോസെറ്റാണ് 1890ൽ രണ്ട് പ്രകൃതിദത്ത ഗുഹകളെയും നരവംശശാസ്ത്രപരവും ചരിത്രപരവുമായ പ്രാധാന്യമുള്ള സ്ഥലമായി ആദ്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞത്. നവീന ശിലായുഗക്കാരുടെ ആവാസ കേന്ദ്രമായിരുന്നു ഗുഹകൾ എന്ന് ഫോസെറ്റ് കണ്ടെത്തി. 1894ലും 1895ലും ഗുഹയിലേക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത സന്ദർശനത്തിൽ ഗുഹയുടെയും അവിടെ കണ്ടെത്തിയ ചിത്രങ്ങളുടെയും പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വെളിച്ചം വീശാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു. പുരാതന എടക്കൽ ഗുഹാചിത്രങ്ങളുടെ മൂല്യം അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഇന്ത്യയിൽ നിയമിതനായ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൺമെന്റിലെ മറ്റ് പല ഉദ്യോഗസ്ഥരെയും പോലെ, തദ്ദേശീയ ജനതയുടെ സംസ്കാരവുമായും ചരിത്രവുമായും ശക്തമായ ബന്ധമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും ഘടനകളിലും ഫോസെറ്റിനും അതീവ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ അവയെക്കുറിച്ച് എഴുതാൻ സമയം ചെലവഴിച്ചു. ഫോസെറ്റ് അതിനെക്കുറിച്ച് എഴുതിയതിനുശേഷവും ഗവേഷണ-അധിഷ്ഠിത ലേഖനങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന 'ഇന്ത്യൻ ആന്റിക്വിറി' എന്ന ജേണലിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിനുശേഷവുമാണ് എടക്കലിലെ പാറ കൊത്തുപണികൾ പണ്ഡിതന്മാർ ശ്രദ്ധിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ടെത്തൽ ലോകമെമ്പാടുമുള്ള പുരാവസ്തു ഗവേഷകരുടെയും ചരിത്രകാരന്മാരുടെയും ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചു. എടയ്ക്കൽ ഗുഹകളിലെ കൊത്തുപണികളുടെ കാലം ഫോസെറ്റ് നിർണ്ണയിച്ചത് ചരിത്രാതീത കാലഘട്ടമെന്നാണ്. ഇത് ഇന്ത്യയിലെ റോക്ക് ആർട്ടിന്റെ ഏറ്റവും പഴയ ഉദാഹരണങ്ങളിലൊന്നായി മാറുന്നു. പിൽക്കാലങ്ങളിൽ നിരവധി ചരിത്രഗവേഷകർ ഇടയ്ക്കൽ ഗുഹാചിത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠനങ്ങൾ നടത്തുകയും വിലപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രാതീത കാലത്തെ സ്ഥലങ്ങൾ പഠിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഫോസെറ്റിന്റെ കണ്ടെത്തൽ എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. ഈ കണ്ടെത്തൽ ഇന്ത്യൻ പുരാവസ്തു ശാസ്ത്രത്തിന് ഒരു നാഴിക കല്ലായിരുന്നു. ഇത് മനുഷ്യന്റെ സാംസ്കാരികവും കലാപരവുമായ പരിണാമത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ ഗ്രാഹ്യതയിലേക്ക് നയിച്ചു. ഇന്ത്യയുടെ സമ്പന്നവും വൈവിധ്യപൂർണ്ണവുമായ പൈതൃകത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന, ചരിത്രത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത കാലഘട്ടങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു അവശ്യ പുരാവസ്തു കേന്ദ്രമായി എടക്കൽ ഗുഹകൾ ഇപ്പോൾ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

എടക്കൽ ഗുഹകളിലെ റോക്ക് ആർട്ടുകളുടെ ചരിത്രപരവും പുരാവസ്തുശാസ്ത്രപരവുമായ പ്രാധാന്യം പുരാവസ്തുശാസ്ത്രം മനുഷ്യന്റെ ഭൗതിക അവശിഷ്ടങ്ങളിലൂടെ അവന്റെ ജീവിതം, സംസ്കാരം, സാങ്കേതികത, വിശ്വാസം എന്നിവയെ പുനർനിർമ്മിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പഠനമാണ്. എടക്കൽ ഗുഹകളെ കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങളിലൂടെ മനുഷ്യന്റെ ഉത്ഭവചരിത്രം മുതൽ സംസ്കാരപരിവർത്തനം വരെ ഒരു സമഗ്ര കാഴ്ചപ്പാട് ആണ് ലഭിക്കുന്നത്. കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ-സംസ്കാരചരിത്രപരമായി എടക്കൽ ഗുഹയ്ക്ക് വളരെയധികം പ്രാധാന്യം ഉണ്ട്. ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രാതീത സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിന് എടക്കൽ ഗുഹകൾ പോലുള്ള റോക്ക് ആർട്ടുകൾ നിർണായകമാണ്. പുരാവസ്തുശാസ്ത്രത്തിൽ, റോക്ക് ആർട്ട് എന്നത് പ്രകൃതിദത്ത പ്രതലങ്ങളിൽ, സാധാരണയായി ലംബമായ ശിലാ പ്രതലങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യനിർമ്മിത അടയാളങ്ങളെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. സാങ്കേതികതയുടെ കാര്യത്തിൽ, നാല് പ്രധാന ഗ്രൂപ്പുകൾ ഇവയാണ്:

1. ഗുഹാചിത്രങ്ങൾ
2. പാറയുടെ പ്രതലത്തിൽ കൊത്തിയെടുത്തതോ മാനിക്യൂലേഷനുകൾക്കു കീഴിലോ ആയ പെട്രോഗ്ലിഫുകൾ (Petroglyphs).
3. കൊത്തിയെടുത്തശിലാഫലകങ്ങൾ.
4. ഭൂമിയിൽ രൂപം കൊള്ളുന്ന ജിയോഗ്ലിഫുകൾ.

എടക്കൽ ഗുഹകളിൽ കുറഞ്ഞത് ബി.സി. 6,000 പഴക്കമുള്ള റോക്ക് ആർട്ടുകളും ചിത്രലിപികളും കാണാം. എടയ്ക്കൽ ഗുഹകളിൽനിന്നും കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട ഉപകരണാവശിഷ്ടങ്ങളും ഗുഹാചിത്രങ്ങളും വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നവയാണ്. ഇവ ഒരേപോലെ മഹാശിലായുഗത്തെയും നവീന ശിലായുഗത്തെയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. മഹാശിലായുഗത്തിലെ കല്ലുകൾ, പുലച്ചിക്കല്ലുകൾ എന്നിവയും നവീനശിലായുഗത്തിലെ കൽമഴുവും മൈക്രോലിത്തുകളും എടയ്ക്കലിനടുത്തുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നും കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതു കൂടാതെ ഈ കുന്നുകളിൽ നിന്നും പുരാതന ശുശാൻ സ്ഥലങ്ങളും മുനിയറകളും, പുരാതന മൺപാത്രങ്ങളുടെയും മൺപാത്രങ്ങളുടെയും സമ്പന്നമായ ശേഖരം കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. വിചിത്രമായ ഒരു അന്തരീക്ഷത്തിൽ പുരാതനവും വൈവിധ്യപൂർണ്ണവുമായ കൊത്തുപണികളുള്ള എടക്കൽ ഗുഹകളുടെ ചരിത്രം സാങ്കേതികമായി ഭൂതകാലഘട്ടത്തിലേയ്ക്ക് നമ്മെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നു. ഇന്ന് വയനാട്ടിലെ പ്രധാന കാഴ്ചകർഷണങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് എടക്കൽ ഗുഹകൾ.

ഗുഹകൾക്കുള്ളിലെ ചിത്ര ലിപികളും കൊത്തുപണികളും ഈ പ്രദേശത്ത് പുരാതന മനുഷ്യവാസകേന്ദ്രങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതിന്റെ സൂചനയാണ്. വളരെ പരിഷ്കൃതമായ ഒരു ചരിത്രാതീത സമൂഹത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളായി ഈ റോക്ക് ആർട്ടുകൾ നിലകൊള്ളുന്നു. എല്ലാം ഗുഹകളുടെ പതക്കൻ പ്രതലത്തിലാണ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചിത്രങ്ങൾ പാറയിൽ തുരന്ന് കൊത്തിയതും ആഴമുള്ള രേഖകളായും കാണപ്പെടുന്നു. ചില ചിഹ്നങ്ങൾ ലിപി പ്രതീകങ്ങളെപ്പോലെയും, ചിലത് ദേവാരാധനാചിഹ്നങ്ങളെയും അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. ചതുരങ്ങൾ, ത്രികോണങ്ങൾ, അമ്പുകൾ, മനുഷ്യമുഖങ്ങൾ, പാതിരൂപങ്ങൾ, മൃഗങ്ങളുടെയും സൂര്യചിഹ്നങ്ങളുടെയും ആകൃതികൾ കാണാം. അവയെ വ്യവസ്ഥാപിത ലിപിയിലേക്കുള്ള പ്രാരംഭാവസ്ഥകൾ എന്ന് ഗവേഷകർ കരുതുന്നു. നിയോലിത്തിക്ക് (പുതിയശിലായുഗം), ചാൽക്കോലിത്തിക്ക് (ചെമ്പ് യുഗം), മെസോലിത്തിക്ക് (ഇരുമ്പുയുഗം), എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യസ്ത കാലഘട്ടങ്ങളിലും സംസ്കാരങ്ങളിലും പെട്ടവയാണ് അവയെന്നാണ് ഗവേഷക മതം.

എടക്കൽ ഗുഹയിലെ ഇടതുവശത്തെ ചുവരിൽ കൊത്തുപണികളിൽ ശിരോവസ്ത്രം ധരിച്ച ഒരു പ്രമുഖ മനുഷ്യ രൂപം, ശിരോവസ്ത്രവും അലങ്കാര വസ്തുക്കളും ധരിച്ച മറ്റൊരു മനുഷ്യ രൂപം, വിപുലമായ ശിരോവസ്ത്രം ധരിച്ച ഒരു മനുഷ്യ രൂപം, ഒരു ആന, ഒരു കാട്ടുനായ, ഒരു മയിൽ, രണ്ട് കാട്ടുനായ്ക്കൾ, ചെടിയും പൂക്കളും, ചതുരാകൃതിയിലുള്ള ശിരോവസ്ത്രം ധരിച്ച ഒരു മനുഷ്യ രൂപം, ചക്രവണ്ടി, കുറച്ച് ജ്യോമിതീയ ചിഹ്നങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു. വലതുവശത്തെ ചുവരിൽ കുറച്ച് പൂർണ്ണ, സ്ത്രീ രൂപങ്ങൾ, ഒരു മനുഷ്യരൂപത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ത്രികോണ ചിഹ്നം, ചക്രവണ്ടിയിലെ മനുഷ്യ രൂപം, കുറച്ച് ജ്യോമിതീയ ചിഹ്നങ്ങൾ, കോണാകൃതിയിലുള്ള ചിഹ്നത്തോടൊപ്പം ഒരു മനുഷ്യരൂപം എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു. വേട്ടയാടലും കൃഷിയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരു ഗോത്ര വാസസ്ഥലത്തെയാണ് ഈ കൊത്തുപണികൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

ഗുഹാഭിത്തികളുടെ പ്രതലങ്ങളിലുടനീളമുള്ള പ്രതിനിധാനങ്ങൾ കനോ, കരിൾ, ത്രികോണം, ചതുരം, വൃത്തം, വോളൂട്ട് എന്നിങ്ങനെ ആറ് അടിസ്ഥാനഘടകങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഇവ ചരിത്രാതീത കാലത്തെ ഏതൊരു കൊത്തുപണി പ്രതിനിധാനത്തിന്റെയും പ്രാരംഭ അടയാളമായിരിക്കാം. കരിൾ, ത്രികോണം, ചതുരം തുടങ്ങിയ മറ്റ് അടയാളങ്ങൾ ചരിത്രാതീതകാലത്തെ ആളുകൾക്ക് പരിചിതമായ പ്രാഥമിക ചിഹ്നത്തിൽ നിന്ന് വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത ജ്യോമിതീയ ചിഹ്നങ്ങളാണ്. ശിലാചിത്രങ്ങളുടെ ഒരു രൂപമെന്ന നിലയിൽ, ഒരു പാറയുടെ ഉപരിതലത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം മുറിച്ചോ, കൊത്തിയോ, കൊത്തിയോ, ഉരച്ചിലോ നീക്കം ചെയ്ത് സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒരു ചിത്രമാണ് പെടോഗ്ലിഫ്. ഈ പദം സാധാരണയായി പുരാതന ഉത്ഭവത്തിലെ പാറ കൊത്തുപണികളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, പലപ്പോഴും ചരിത്രാതീത കാലത്തെ ആളുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പഴക്കം ചെന്ന പെടോഗ്ലിഫുകൾ പടിഞ്ഞാറൻ ഓസ്ട്രേലിയയിലെ മുരുജുഗയിലുള്ളവയാണെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു, അവ 40,000-50,000 വർഷം പഴക്കമുള്ളവയാണ്.

എടക്കൽഗുഹകളുടെ ചില ഭാഗങ്ങൾ പെടോഗ്ലിഫുകളാണ്, ഇവ ഗുഹകളല്ല, മറിച്ച് പാറകളിലെ വിള്ളലുകളോ വിള്ളലുകളോ ആണ്. എടക്കൽഗുഹകളിൽ മൂന്ന് സെറ്റ് പെടോഗ്ലിഫുകൾ കാണാൻ കഴിയും, ചില ചിത്രീകരണങ്ങൾക്ക് ഏകദേശം 7,000 വർഷം പഴക്കമുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

നിയോലിത്തിക്ക്, മെസോലിത്തിക്ക് കാലഘട്ടങ്ങളിലെ കൊത്തുപണികളിൽ പുരാതന ശിലാലിഖിതങ്ങൾ, പുരാതന ആയുധരൂപങ്ങൾ, ചിഹ്നങ്ങൾ, മനുഷ്യരൂപങ്ങൾ, മൃഗങ്ങൾ, ജ്യോമിതീയ രൂപകൽപ്പനകൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ ഗുഹകളിലെ മനുഷ്യ പ്രതിമകൾക്ക് മുടി ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു, ചിലത് മുഖമുടികൾ ധരിക്കുന്നു. ഭരണി പോലുള്ള തലയും കൊമ്പും ഉള്ള മനുഷ്യൻ, വില്ലും അമ്പും ഉള്ള മനുഷ്യൻ, തുടങ്ങിയ മനുഷ്യരൂപങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുന്നു. മനുഷ്യരൂപങ്ങൾക്കു പുറമെ, പല ദിശകളിലെയും നിലകളിലെയും മൃഗരൂപങ്ങൾ ഗുഹയിൽ കാണാം. വേട്ടനായ, മാൻ, ആട്, മയിൽ, ആന തുടങ്ങിയവ. ഈ മൃഗരൂപങ്ങൾ അവയുടെ ജീവിതശൈലിയെയും, കാലത്തെ പ്രകൃതിസ്ഥിതിയെയും, പരിസരസന്ധ്യജന്തുജാലത്തെയും കുറിച്ച് വിലപ്പെട്ട സൂചനകൾ നൽകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് ആനയുടെ ചിത്രം പാറയിൽ കൊത്തിയിരിക്കുന്നതിൽ പ്രകൃതിസൗന്ദര്യത്തിന്റെ തിളക്കം കാണാം.

എടക്കൽ ഗുഹകളിലെ മോട്ടീഫുകളും കൊത്തുപണികളും

ചരിത്രാതീത സമൂഹങ്ങളുടെ കലാപരവും സാംസ്കാരികവുമായ രീതികളുടെ തെളിവാണ്. വ്യത്യസ്ത ഭാവങ്ങളിലുള്ള മനുഷ്യരൂപങ്ങൾ, മൃഗങ്ങൾ, പ്രതീകാത്മക പാറ്റേണുകൾ, ലിഖിതങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ വൈവിധ്യമാർന്ന മോട്ടീഫുകൾ കൊത്തുപണികളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ ചിത്രീകരണങ്ങൾ ആചാരപരവും ആശയവിനിമയപരവുമായ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് സഹായകമായതും സാമൂഹിക ശ്രേണികൾ, ദൈനംദിന പ്രവർത്തനങ്ങൾ, വിശ്വാസ വ്യവസ്ഥകൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനകൾ നൽകുന്നു. ജ്യോമിതീയ ചിഹ്നങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യം ആദ്യകാല കലകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവയാകാം. അതേസമയം ലിഖിതങ്ങൾ ഭാഷാപരമായ വികാസത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ചരിത്രാതീത സംസ്കാരത്തെ ആദ്യകാല ചരിത്ര കാലഘട്ടങ്ങളുമായി ബന്ധിപ്പിക്കാനും, സാംസ്കാരിക തുടർച്ച, കലാപരമായ പരിണാമം, ആദ്യകാല മനുഷ്യ ചിന്താ പ്രക്രിയകൾ എന്നിവയിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശാനുമുള്ള കഴിവിലാണ് ഈ റോക്ക് ആർട്ടുകളുടെ പ്രസക്തി.

എടക്കൽ ഗുഹാഭിത്തികളിൽ മനുഷ്യർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വസ്തുക്കളുടെ കൊത്തുപണികൾ കാണാം. ഈ കൊത്തുപണികൾ കലാപരമായ ആവിഷ്കാരങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ഈ പ്രദേശത്ത് ജീവിച്ചിരുന്ന പുരാതന ജനതയുടെ ജീവിതം, സംസ്കാരം, വിശ്വാസങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങളുടെ ഉറവിടങ്ങൾ കൂടിയാണ്. കൃഷി, ജ്യോതിശാസ്ത്രം, ഗണിതം, ലോഹശാസ്ത്രം മുതലായവയെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ അറിവ് അവ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അവ അവരുടെ സാമൂഹിക സംഘടന, മതപരമായ ആചാരങ്ങൾ, വ്യാപാര ബന്ധങ്ങൾ മുതലായവയെയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയുടെയും അവിടുത്തെ ജനങ്ങളുടെയും സമ്പന്നവും വൈവിധ്യപൂർണ്ണവുമായ പൈതൃകത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവയാണ് ഈ കൊത്തുപണികൾ.

എടക്കൽ ഗുഹകൾക്ക് സിന്ധുനദീതട സംസ്കാരവുമായി ചില ബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. സംസ്ഥാന പുരാവസ്തുവകുപ്പ് നടത്തിയ പഠനങ്ങളിൽ എടക്കൽ ഗുഹകളിൽ നിന്നുള്ള ചില ശിലാ കൊത്തുപണികളും അതുല്യമായ ചിഹ്നങ്ങളും ഹാരപ്പൻ സംസ്കാരത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. സിന്ധുനദീതട നാഗരികതയെ ദക്ഷിണേന്ത്യയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന, ഹാരപ്പൻ സംസ്കാരത്തിന്റെ വ്യക്തമായ അവശിഷ്ടങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പാറ കൊത്തുപണി എടക്കൽ ഗുഹകളിൽ കാണാം. “കർണാടകയിലും തമിഴ്നാട്ടിലും സിന്ധുനദീതട നാഗരികതയുമായി സമാനമായ അവശിഷ്ടങ്ങളുടെ സൂചനകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ പുതിയ കണ്ടെത്തലുകൾ ഹാരപ്പൻ നാഗരികതയ്ക്ക് ഈ മേഖലയിലും സാന്നിധ്യമുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കുന്നു, ഇരുമ്പുഗുത്തിനപ്പുറത്തേക്ക് പോലും കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രം കണ്ടെത്താൻ ഇതിന് കഴിയും.” എന്ന് ചരിത്ര ഗവേഷകനായ എം.ആർ. രാഘവവാര്യർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. (“സിന്ധുനദീതട സംസ്കാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചിഹ്നങ്ങൾ കേരളത്തിൽ കണ്ടെത്തി”, ഹിന്ദു ദിനപത്രത്തിൽ 29 സെപ്റ്റംബർ 2009ൽ വന്ന വാർത്ത) ഇവിടെ കണ്ടെത്തിയ മറ്റ് സംയുക്ത അക്ഷരങ്ങൾ ബിസി 2300 മുതൽ ബിസി 1700 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിലേതാണ്, അവ ഹാരപ്പൻ സംസ്കാരത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. ഗുഹയിൽ നിന്ന് ഏകദേശം 429 വ്യത്യസ്ത അടയാളങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായത് സിന്ധു നാഗരികതയുടെ പ്രത്യേകതയായ ‘ജാർ പാത്രമുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ’ ആണ്. എടക്കൽ ഗുഹകളിൽ ഇരുമ്പുഗു. വരെയുള്ള അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്നുള്ള കണ്ടെത്തലും എടക്കൽ ഗുഹകളുടെ ചരിത്രപരവും പുരാവസ്തുപരവുമായ പ്രാധാന്യത്തെയാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. സിന്ധുനദീതട നാഗരികത നിലനിന്നിരുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ സാധാരണയായി കാണപ്പെടുന്ന ഒരു അവിഭാജ്യ അവശിഷ്ടമായ “കുപ്പായം ധരിച്ച മനുഷ്യൻ” എന്ന ചിഹ്നത്തിന്

കർണാടകയിലും തമിഴ്നാട്ടിലും കണ്ടെത്തിയതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ സമാനതകൾ കാണാം. ക്ഷായം ധരിച്ച മനുഷ്യൻ എന്നത് സിന്ധുനദീതട ചിഹ്നങ്ങളുടെ ഒരു പ്രത്യേക രൂപമാണ്.

എടക്കൽ ഗുഹാലിപികളുടെ-രൂപഘടനയും അർത്ഥവും

മനുഷ്യൻ ആദ്യം ചിത്രങ്ങളിലൂടെയും ചിഹ്നങ്ങളിലൂടെയും ആശയങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. തുടർന്ന് ആ ചിത്രങ്ങൾ ചിഹ്നാത്മക അക്ഷരരൂപങ്ങളിലേക്കും പിന്നീട് സംവേദനീയ ലിപികളിലേക്കും വികസിച്ചു. ഇത് മനുഷ്യചരിത്രത്തിലെ “ചിഹ്നസംസ്കാരം” (Symbolic Culture) വികസനത്തിന്റെ തുടക്കമാണ്.

ശിലാചിത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് ലിപിയിലേക്കുള്ള വളർച്ച

ആദിമകാലത്ത് പാറകളിൽ വേട്ടയാടൽ ദൃശ്യങ്ങൾ, മൃഗചിഹ്നങ്ങൾ, മനുഷ്യരൂപങ്ങൾ എന്നിവ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പിന്നീട് ഈ രേഖകൾക്ക് വ്യക്തമായ അർത്ഥം ലഭിക്കുകയും സമൂഹങ്ങൾ അവയെ മാനവചിഹ്നഭാഷയായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് പാലിയോ-ലിപികൾ (Proto-scripts) എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. എടക്കൽ ഗുഹയിലെ ചില രേഖകൾ ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്. അതായത് എഴുത്തിന് മുൻകാല ചിഹ്നരൂപങ്ങൾ. എടക്കൽ ഗുഹയിലെ രേഖകൾ (Eddakal Inscriptions) വയനാട്ടിലെ എടക്കൽ ഗുഹകളിലെ ചിഹ്നങ്ങൾ ആശയവിനിമയത്തിനും ചിന്തയുടെ പ്രകടനത്തിനും ഉള്ള ഉപാധികളായി കാണാം. ഫോസൈറ്റിന് ശേഷം ആർ. സി. ടേബിൾ, കോളിൻ മക്കിൻസി, ബ്രൂസ് ഫുട്ട്, ഹുൽറ്റ്സ്, എച്ച്. ഡി. സങ്കാലിയ എന്നിവരായ ശാസ്ത്രജ്ഞരും ഗവേഷകരും ഈ ഗുഹകളുടെ പുരാവൈജ്ഞാനിക ഉള്ളടക്കവും പാറചിത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും ആഴത്തിൽ പഠിച്ചവരാണ്. എടക്കൽഗുഹയിലെ പാറകളിൽ കാണുന്ന രേഖകൾ ലിപിയുടെയും കലാരൂപങ്ങളുടെയും ഇടനിലയിലുള്ളവയാണ്. അവയെ ചില ഗവേഷകർ Proto-Harappan, ചിലർ South Indian Megalithic കാലഘട്ടത്തിലേക്കാണ് ചേർക്കുന്നത്.

ലിപികളുടെ ചരിത്രപരമായിട്ടുള്ള പ്രാധാന്യം

ഒരു സംസ്കാരം വികസിച്ചിട്ടിരിക്കാൻ തെളിവും മാനവശാസ്ത്രപരമായി മനുഷ്യൻ ആശയ വിനിമയം എങ്ങനെ വികസിച്ചിട്ടു എന്നതിന്റെ തെളിവും ആണ് ലിപി. സാമൂഹ്യമായിട്ടവ സമൂഹം നിശ്ചിത നിയമങ്ങൾ, മതാചാരങ്ങൾ എന്നിവ സ്ഥാപിച്ച ഘട്ടത്തെ കാണിക്കുന്നു. സംസ്കാരികമായി കലയും ഭാഷയും ചേർന്ന് ഒരു ആത്മാവിന്റെ അടയാളം കൂടിയാണ്. എടക്കൽ ഗുഹയിൽ കൊത്തുപണികൾ കൂടാതെ ഈ പ്രദേശത്ത് വസിച്ചിരുന്ന ജനങ്ങളുടെ ജീവിതം, സംസ്കാരം, സാമൂഹിക ആചാരങ്ങൾ എന്നിവ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ലിഖിതങ്ങളും കാണാം. ഗുഹയുടെ തെക്കേ ഭിത്തിയിലാണ് ഈ ലിഖിതം കാണപ്പെടുന്നത്. തമിഴ് ബ്രാഹ്മി ലിപിയിലുള്ള ഈ ലിഖിതം “പാൽപ്പലിത്തകരി” എന്നാണ് വായിക്കുന്നത്, നിരവധി കടുവകളെ വേട്ടയാടി കൊന്ന രാജാവിനെ ഇത് സൂചിപ്പിക്കാം. ബ്രാഹ്മി ലിപിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ ലിഖിതം “വെട്ടുകോമല്ലേ പാനകചാനന്ദുചതി” എന്നാണ് വായിക്കുന്നത്. നന്ദു എന്ന രാജാവ് തന്റെ ഭരണകാലത്ത് ഈ സ്ഥലം സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. വടക്കൻ ബ്രാഹ്മി ലിപിയിൽ “ശ്രീ വിഷ്ണുവർമ്മ കുടുംബീയ കലവർദ്ധാനസ്യ ലിഗിതം” എന്ന് വായിക്കുന്നു. ഇവിടെ, “ശ്രീ” എന്നാൽ സംസ്കൃത ഭാഷയിൽ ബഹുമാനിച്ചിരുന്ന അല്ലെങ്കിൽ മഹത്വമുള്ള വ്യക്തി എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, “വിഷ്ണു വർമ്മ” എന്നത് രാജാവിന്റെ പേരോ നേതാവിന്റെ പേരോ ആണ്; കുടുംബ്യ കല എന്നത് വിഷ്ണു വർമ്മന്റെ കുടുംബത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മുകളിൽ പരാമർശിച്ച തമിഴ് ബ്രാഹ്മി ലിപിയിൽ “ശ്രീ വഴുമി” എന്നാണ് വായിക്കുന്നത്. ഗുഹയുടെ ചുമരുകളിലെ പഴയ കൊത്തുപണികളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഈ ലിഖിതങ്ങൾ ആധുനികമാണ്. വ്യത്യസ്ത സമയങ്ങളിൽ ആളുകൾ ഗുഹ തുടർച്ചയായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു എന്നതിന് ഈ ലിഖിതങ്ങൾ സുപ്രധാന തെളിവുകൾ നൽകുന്നു.

എടക്കലിലെ തമിഴ് ബ്രാഹ്മിലിഖിതങ്ങൾ

എഴുത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തിന് മുമ്പ് ഇത്തരത്തിലുള്ള ചിഹ്നങ്ങൾ -ആദിമ ലിപികളുടെ മുൻപഥങ്ങൾ ആയിരിക്കാമെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. അവ ആദിമ സമൂഹങ്ങളിലെ ആശയവിനിമയ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആയിരുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള അടയാളങ്ങളെ പഠിക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും പ്രധാനമായി പരിഗണിക്കേണ്ടത് അതെഴുതിയ കാലഘട്ടവും സാഹചര്യവും ആണ്. ആദ്യം മനുഷ്യൻ താൻ കണ്ടതിനെ വരച്ചുവെച്ചു, തുടർന്ന് അവയിൽ നിന്ന് ചിഹ്നങ്ങൾ വികസിച്ചു. ആ

ചിഹ്നങ്ങൾ പിന്നീട് ചിത്രങ്ങളുമായി ചേർന്ന്, പിന്നീടു വാക്കുകളും സന്ദേശങ്ങളുമായി വിപുലമായ ഭാഷാരൂപങ്ങളായി വളർന്നു.

എടക്കൽഗുഹയുടെ സംരക്ഷണവും പ്രാധാന്യവും

എടക്കൽ ഗുഹകൾ കേരളത്തിലെ പൈതൃക സംരക്ഷണത്തിന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച ഉദാഹരണങ്ങളിലൊന്നാണ്. ഗുഹകൾക്കുള്ളിലെ ശിലാലിഖിതങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് ആർക്കിയോളജിക്കൽ സർവ്വേ ഓഫ് ഇന്ത്യയും കേരള സർക്കാരും വിവിധ നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എടക്കൽ ഗുഹയിലെ പൈതൃക വിഭവങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ ടൂറിസം, പൈതൃക സംരക്ഷണ വകുപ്പ് എന്നിവയുടെ ഇടപെടലുകൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ടൂറിസം വികസനം ഈ സ്ഥലത്തിന്റെ പൈതൃക മൂല്യത്തെ മാറ്റിമറിച്ചു എന്നു തന്നെ പറയാം. എടക്കൽ ഗുഹകളെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള വിനോദസഞ്ചാരത്തിന്റെ കാരൽ സംരക്ഷണമാണ്. ഗുഹകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിരവധി സ്ഥലങ്ങൾ ഇതുമൂലം തിരിച്ചറിയാൻ കാരണമായി. എന്നിരുന്നാലും നിയമവിരുദ്ധ നിർമ്മാണങ്ങൾ, ഖനനം, നഗരവൽക്കരണം എന്നിവയിൽ നിന്ന് ഈ പർവതത്തെ ഇപ്പോൾ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഖനന പ്രവർത്തനങ്ങൾ വ്യാപകമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ഇത് ടൂറിസം റിസോർട്ടുകൾ കൂണ്ടുപോലെ മുളച്ചു പൊങ്ങുന്നതിന്റെ സമ്മർദ്ദം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു, ഇത് ഭൂപ്രകൃതിയെ സാരമായി ബാധിക്കുന്നു.

എടക്കൽ ഗുഹകൾ പോലുള്ള റോക്ക് ആർട്ട് സൈറ്റുകൾ സംരക്ഷിക്കുന്നത് പരിസ്ഥിതി നശീകരണം, മഴ, കാറ്റ്, താപനിലയിലെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകൾ തുടങ്ങിയവയും വെല്ലുവിളികൾ ഉയർത്തുന്നു. കുന്നിന്റെ കിഴക്കൻ ഭാഗത്ത് 2019ലെ കനത്ത മഴയിൽ ഉണ്ടായ ഒരു വലിയ വിള്ളൽ എടക്കൽ ഗുഹകളെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്കകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. എടക്കൽ ഗുഹകൾ പോലുള്ള റോക്ക് ആർട്ട്കൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിലെ വെല്ലുവിളികൾ നിസ്സാരമല്ല എന്ന വസ്തുതയിലേയ്ക്കാണ് ഇത് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. ചരിത്രാതീത, ചരിത്ര കാലഘട്ടങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഒരു കണ്ണിയായിട്ടാണ് എടക്കൽ ഗുഹകളെ നോക്കി കാണേണ്ടത്. സഹസ്രാബ്ദങ്ങളിലെ സാംസ്കാരിക പരിവർത്തനങ്ങളും ഇടപെടലുകളും, കല, ഭാഷ, സാമൂഹിക ഘടനകൾ എന്നിവയുടെ പരിണാമങ്ങളും മനസ്സിലാക്കാൻ ഈ സ്ഥലങ്ങൾ ഗവേഷകരെ സഹായിക്കുന്നു. ഭാവിതലമുറകൾക്കായി ഇന്ത്യയുടെ പുരാവസ്തു പൈതൃക സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും അവ എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. ചരിത്രപരമായ പുരാവസ്തുക്കൾ ചരിത്രാതീതകാലം മുതലുള്ള മനുഷ്യവികസനത്തെക്കുറിച്ച് ഉൾക്കാഴ്ച നേടുന്നതിന് അവ സംരക്ഷിക്കുകയും നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. പുരാവസ്തു ഗവേഷകർക്കും, ചരിത്രകാരന്മാർക്കും, ഗവേഷകർക്കും ഗവേഷകർക്കും ഇനിയും ധാരാളം പഠന സാധ്യതകളും ഇവിടെ ഉണ്ട് എന്നതും വിസ്മരിക്കാൻ പാടില്ല.

ഉപസംഹാരം

എടക്കൽ ഗുഹാഭിത്തികളിലെ പുരാതന കൊത്തുപണികളിലും കൊത്തു പണികളിലും ആകൃഷ്ടനായ ഫോസെറ്റ് അവയെ ഒരു ചരിത്രാതീത നാഗരികതയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഈ കണ്ടെത്തലുകൾ ഗുഹകളെ ഒരു പുരാവസ്തു സംവേദനമാക്കി മാറ്റുകയും പണ്ഡിതന്മാരെയും ചരിത്രകാരന്മാരെയും ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്തു, ഇത് വിനോദ സഞ്ചാരികളുടെ ഒഴുക്കിന് കാരണമായി. എടക്കൽ ഗുഹ വയനാടിന്റെ മാത്രമല്ല, മുഴുവൻ കേരളത്തിന്റെയും മാനവവികസനത്തിന്റെ ചരിത്രസാക്ഷിയാണ്. പാറയിൽ കൊത്തിവെച്ച ആ ചിത്രങ്ങൾ, മനുഷ്യൻ തന്റെ കാലഘട്ടത്തെ രേഖപ്പെടുത്തിയ ആദ്യ ശ്രമങ്ങളാണ്. അത് നമ്മുടെ വേരുകളെയും സാംസ്കാരിക തുടർച്ചയെയും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സ്മാരകം കൂടിയാണ്. ഗുഹകളിലെ ലിപികൾ മനുഷ്യൻ തന്റെ ചിന്തകളെ കല്ലിൽ കൊത്തിയ ആദ്യഭാഷകളാണ്. ഗുഹകളിലെ ലിപികൾ കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനത്താൽ, വിനോദസഞ്ചാര രംഗത്തിലെ അനിയന്ത്രിത ഇടപെടലുകളാൽ നശിക്കുന്നതിന്റെ ഭീഷണിയിലുണ്ട്. അതിനാൽ Digital Documentation, 3D Scanning, Replica Preservation തുടങ്ങിയ ശാസ്ത്രീയ മാർഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണം. ഭാവിതലമുറയ്ക്ക് ഈ ലിപികൾ മാനവമനസ്സിന്റെ ജീവിതയാത്രയുടെ തെളിവുകൾ ആയി നിലനിർത്തുന്നത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഗുഹാ ചിത്രങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന്, കർശനമായ സംരക്ഷണ നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുകയും പൊതുജന അവബോധം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ഉത്തരവാദിത്ത ടൂറിസം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. സർക്കാർ സ്ഥാപനങ്ങൾ, പുരാവസ്തു ഗവേഷകർ, പ്രാദേശിക സമൂഹങ്ങൾ എന്നിവ തമ്മിലുള്ള സഹകരണം സംരക്ഷണ നടപടികൾ വികസിപ്പിക്കാനും നിലനിർത്താനും സഹായിക്കും. ഡിജിറ്റൽ ഡോക്യുമെന്റേഷൻ, മോണിറ്ററിംഗ്

സിസ്റ്റങ്ങൾ പോലുള്ള സാങ്കേതിക പരിഹാരങ്ങൾക്കും ഈ വിലയേറിയ സാംസ്കാരിക നിധികൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ നിർണായക പങ്ക് വഹിക്കാൻ കഴിയും.

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. മിത്ര, പഞ്ചാനൻ, ചരിത്രാതീത ഇന്ത്യ: ലോക സംസ്കാരങ്ങളിൽ അതിന്റെ സ്ഥാനം, കൊൽക്കത്ത സർവകലാശാല, കൊൽക്കത്ത, 1927.
2. Breuil, Henri., Four Hundred Centuries of Cave Art, Centre d'Etudes et de Documentation Prehistoriques Montignac, 1952.
3. Gombrich, Ernst Hans, Art and Illusion: A Study in the Psychology of Pictorial Representation, Pantheon Books, London. 1960.
4. Graziosi, Paolo, Paleolithic Art, Faber & Faber, London, 1960.

ആനുകാലികങ്ങൾ

1. കന്നിംഗ്‌ഹാം, എ., ആർക്കിയോളജിക്കൽ സർവേ ഓഫ് ഇന്ത്യ, 1872-73 വർഷത്തെ റിപ്പോർട്ട് ആർക്കിയോളജിക്കൽ സർവേ ഓഫ് ഇന്ത്യ, കൽക്കട്ട, വാല്യം 5, പേജ് 105-108, 1875.
2. ഫോസെറ്റ്, എഫ്., വയനാട്ടിലെ എടക്കൽ ഗുഹകളിലെ ശിലാകൊത്തു പണികളെക്കുറിച്ചുള്ള കുറിപ്പുകൾ, ഇന്ത്യൻ ആന്റിക്വറി, 30, 409-421, 1901.
3. ഗുരുക്കൽ, ആർ. ദക്ഷിണ പശ്ചിമഘട്ടത്തിലെ ചരിത്രാതീത ജീവിതം: ശിലാകലയെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ആദ്യകാല ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ സാമൂഹിക രൂപീകരണങ്ങളിൽ ഓക്സ്ഫോർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രസ്സ്, ഡൽഹി, പേജ്. 95-120, 2010.
4. നാദിൻ, മിഹായ്, ചരിത്രാതീതകാലത്തെ ചിത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം: ഒരു വൈജ്ഞാനിക പദ്ധതി, എമിയോട്ടിക്ക, 100 (2-4): 387-404, 1994.
5. രാജേന്ദ്രൻ, പി., കേരളത്തിലെ ഇന്ത്യൻ മെസോലിത്തിക്ക് സംസ്കാരത്തിന്റെയും ആദ്യകാല റോക്ക് ആർട്ടിന്റെയും ഒരു അവലോകനം, എം. ആർ. മന്ദമൻ (എഡിറ്റർ), കേരളത്തിലെ പുരാവസ്തുശാസ്ത്രം: ഭൂതകാലവും വർത്തമാനവും, ഫാറൂക്ക് കോളേജ് പബ്ലിക്കേഷൻ ഡിവിഷൻ, കോഴിക്കോട്, 75-86, 2007.

About the researcher:

ഡോ. ബിനു എ. സി.

അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ

ബിഷപ്പ് എബ്രഹാം മെമ്മോറിയൽ കോളേജ്

തൃശ്ശൂർ, മലപ്പുറം

Email: binmaria74@gmail.com

Mob: 7025983277